

ȘANTIERUL
NAVAL —
CONSTANȚA

ESCALA
NA VELOR

S-A ÎNCHIEIAT
CU 4 ZILE MAI DEVREME

O dată ajuns în perimetrul Șantierului Naval — Constanța ne-am îndreptat către docul plutitor nr. 2. Alegerea determinată de două motive. 1. Acest punct de lucru este „un loc fierbinte” de muncă, aici efectuându-se jumătate din totalul reparațiilor de nave din șantier (cealaltă jumătate la docul plutitor nr. 1). 2. În acest sector de activitate productivă trebuie să se finalizeze angajamentul anual al organizației U.T.C. de la construcții-corp de a termina cu 4 zile înainte de termen reparațiile a două nave de tonaj mijlociu.

— De fapt, ne informează tovarășul Marin Croitoru, secretarul comitetului U.T.C. al șantierului, ați sosit „o clipă” prea târziu. Încă de altăieri — 5 iulie 1973 — băieții și-au îndeplinit promisiunea, cele 2 nave plecând deja „complet însăntătoșite” în cursă.

— Nu cumva, grăbindu-se să-și țină cuvântul, tinerii întregrai în această difficultă între-prindere, au neglijat lucrările la alte nave?

— Nici vorbă — precizează tovarășul Ion Chiriac, comandantul docului menționat. În intervalul de timp 1 iunie — 6 iulie aveam planificate reparațiile a 10 nave; s-a reușit „aducerea la linia de plutire” a 18 nave. Deci, un număr aproape dublu. Reu-

PE FRONTUL TINERII
FIERBINTE RĂSPUND
AL PÎINII CU UN UNANIM
PREZENT!

Mecanizatorii și cooperatorii dobrogeni și-au propus ca secerișul grâului să nu depășească 12-14 zile. Pentru a-și aduce o contribuție cât mai substanțială la înfăptuirea practică a acestui angajament, organizațiile U.T.C. din satele județului au solicitat tuturor tinerilor un unanim „prezent” cotidian pe frontul fierbinte al pînii. La Olțina, Cobadin, Chirnogeți, Comana, Techirghiol, 23 August, Tulza, Băneasa, Topalu, Pecineaga, Hirsova și în multe alte cooperative agricole de producție, fie organizati în formațiuni speciale, fie printre ceilalți cooperatori, tinerii asigură cu brațele lor reactivitatea operativă a fazelor tehnologice continentului.

— Este adevărat, recoltarea se află de-abia la începutul ei, dar, fără îndoială, entuziasmul și hărnicia propriilor acestor zile, nu vor pierde din intensitate nici o clipă pînă cînd tot rodul bogatei Dobrogei își va muta sediul în hambare și silozuri. Temperatura înaltă a muncii este sportiv considerabil de configurația lanurilor, care anunță o deplină răsplătă a eforturilor inimaginabile depuse în toamnă la semănat. Marin Leoveanu, Gheorghe Mocanu, Ion Tuicu, Pănuș Burcă, Gheorghe Radu, combiniertorii cu care am stat de vorbă la Olțina își amintea de zilele și nopțile în care n-au avut somn, pînă cînd au reușit să bage sămînța sub brazdă mereu încercată de ploile toamnei.

— Dacă ar avea spicetele astea gură să vorbească, ar avea multe de povestit despre nopțile noastre din cîmp, despre grija cu care le-am petrecut pînă cînd au crescut voinice — ne spune, cu o ușoară nostalgie în glas, Gheorghe Radu. Acum am uitat totul, și frigul și noroiul, și îndocirea în care am lucrat mai bine de trei săptămîni astă toamnă. Acum, noi tinerii și după noi s-au luat și ceilalți mecanizatori, ne întrecem pentru cucerirea titlului de cel mai bun combiner al campaniei 1973.

Pagina a 4-a

Epilog în jurul mesei rotunde de acțiunea inițiată de ziarul nostru CUM LUCREAZĂ ACTIVISTUL U.T.C. LA SAT?

- Șase scrisori deschise către șase activiști
- Ce cere județul unui activist
- Spațiul alb dintre instruire și inițiativă
- Agenda de lucru mai are nevoie de câteva pagini

— Dacă ar avea spicetele astea gură să vorbească, ar avea multe de povestit despre nopțile noastre din cîmp, despre grija cu care le-am petrecut pînă cînd au crescut voinice — ne spune, cu o ușoară nostalgie în glas, Gheorghe Radu. Acum am uitat totul, și frigul și noroiul, și îndocirea în care am lucrat mai bine de trei săptămîni astă toamnă. Acum, noi tinerii și după noi s-au luat și ceilalți mecanizatori, ne întrecem pentru cucerirea titlului de cel mai bun combiner al campaniei 1973.

— În întrecere cu ei înșiși și cu timpul se află și tinerii mecanizatori de la stațiunea pentru mecanizarea agriculturii Castelului, stațiune distinsă de patru ori cu titlul de unitate fruntașă pe țară, decorată cu Ordinul Muncii, clasa I-a. Planul ofensivei asupra celor aproape 2000 hectare de griu cuprinde detalii misiunea fiecăruia dintre cei 150 de mecanizatori răspîndiți la cooperativele agricole din Cuzza Vodă și Poarta Albă și Castelul și Murfatlar, a celor 112 tractoare, 39 de combine, 16 piese de balotal, 30 grape cu discuri, 47 toamne. Acum, noi tinerii și după noi s-au luat și ceilalți mecanizatori, ne întrecem pentru cucerirea titlului de cel mai bun combiner al campaniei 1973.

— Fiecare mecanizator și-a îndeplinit și chiar depășit norma zilnică de recoltare — ne declara

OCTAVIAN MILEA
(Continuare în pag. a 11-a)

LITORAL
de CONSTANTIN STOICIU

Ca unul care nutrește față de apa mării un interes moderat, dacă nu chiar un dram de suspiciune, și ajuns acolo cu treburile, mulțimea turistilor cîntind dimineața de dimineața plaja litoralului nostru cu cîndărea unei deprinderi înțelepte m-a impresionat. Probabil că cel puțin jumătate din cei care pleacă în vacanță în lunile de mijloc și de sfîrșit ale verii vin pe litoral. Multe din motivele ascunse ale acestei aplegeri îndelung pregătite și așteptate ar putea să dea de gîndit, opinia în general admisă cum că marea și împrejurimile ei ferice ar fi mai curînd un loc al reculegerii și al regășirilor, al unei binemeritate sub razele unui soare fierbinte și sănătos și al sentimentelor de grațitudine cuminate față de natură fiind destul de des și cam la tot pasul contrazis de o explozie de vitalitate cu ecouri și amănunte neîntîlnite în alte regiuni turistice, și căreia prea puțini dintre vilegiaturii și se împotrivesc sau, nostalgici, o contempți de la înălțimea unor principii de o severitate dulceață. Mirarea și orgoliul anilor cînd litoralul, îmbogățit cu construcții de un bun gust ce-ar fi prins bine și aiurea, a început să fie la îndemna tuturor s-au modificat încetul cu încetul într-o firească trecere de-a lungul a două sau trei săptămîni de vacanță în care cîștigul cel mai evident pentru ceilalți este crusta de bronz a obrazului. Micile spectacole ale dimineții cu soarele rețezind întinderea de sticlă topită a oceanului, ploile repezi care dau nisipului culoarea pămîntului rodat, acea liniște în care alunecă deodată timpul zilei și sunetul vocilor doare, exodul ordonat spre restaurante și pensiuni, nopțile reci cu trelerate de prăbușirea valurilor vor fi nu peste multă vreme amintiri comune și ușor disimulate de emoția unor noi pregătiri și unei noi așteptări. Așa cum spun textele publicitare, pe litoral se poate petrece o vacanță plăcută. După cite am putut să-mi dau seama, hotelurile sînt confortabile și curate, mîncarea este bună, ospătării sînt parcă mai atenți și mai îndatoratori ca altădată, la magazine se găsește aproape tot ce-ți pofteste inima, fiindcă, iată ceva care s-a învățat cu multe dificultăți, și încă nu pe deplin, turistul este un privilegiat care trebuie mereu ocrotit. Evident că asta nu te obligă să-i bagi pe gît tot soiul de fleacuri strălucitoare și să-i iscodești scîitor dacă se simte sau nu multumit. Nemulțumirile, atunci cînd sînt rostite, și sînt rostite, cuprind o mai

Foto: ȘTEFAN WEISS
(Continuare în pag. a 11-a)

Scinteia
tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Vizita președintelui
Republicii Populare Congo,
comandant Marien N'Gouabi

Sosirea
în Capitală

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășii Elena Ceaușescu, marți a sosit în țara noastră, într-o vizită oficială de partid și de stat, comandant Marien N'Gouabi, președintele Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii, președintele Republicii Populare Congo, șef al statului, împreună cu tovarășa Celine N'Gouabi.

Întîlnirea dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Marien N'Gouabi, cu ocazia vizitei șefului statului congolez, care continuă în fapt dialogul la nivel înalt statornic cu prilejul călătoriei în Republica Populară Congo a președintelui Consiliului de Stat, reprezintă o vie expresie a relațiilor de prietenie și strînsă colaborare existente între Partidul Comunist Român și Partidul Congolez al Muncii, între cele două țări și popoare ale noastre, o mărturie pregnantă a dorinței comune de a promova și extinde pe multiple planuri aceste raporturi, în interesul reciprocal al cauzelor democrației și socialismului, al înțelegerii și cooperării în lume.

Sub aceste auspicii a avut loc solemnitatea sosirii comandantului Marien N'Gouabi, președinte al Partidului Congolez al Muncii, președinte Republicii Populare Congo, șef al statului.

Pe aeroportul Otopeni, în onoarea înaltului oaspete congolez, au fost arborate drapelul de stat al Republicii Socialiste România și Republicii Populare Congo, care încadrează portretele celor doi conducători de partid și de stat pe mari panouri care au fost înscrise urmările: „Bun venit în România președintelui Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii, președinte al Republicii Populare Congo, șef al statului, comandant Marien N'Gouabi”, „Să se dezvolte și să se întărească prietenia și colaborarea dintre poporul român și poporul congolez”.

La ora 13.00, nava prezidențială, escortată de avioane ale forțelor noastre armate, își face apariția deasupra aeroportului. În întimpinarea solilor poporului congolez au venit tovarășii Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, tovarășul Ion Gheorghe Maurer și tovarășa Elena Maurer, tovarășii Gheorghe Pană, Gheorghe Cioară, Janos Fazekas, Cornel Burtică, Ion Ioniță, Ion Păjan, Ștefan Andrei, George Macovescu, ministrul afacerilor ex-

(Continuare în pag. a III-a)

CONVORBIRI OFICIALE
ÎNTRU TOVARĂȘII
NICOLAE CEAUȘESCU
ȘI MARIEN N'GOUABI

În după-amiaza zilei de 10 iulie, au început convorbirile oficiale între tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și comandant Marien N'Gouabi, președintele Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii, președintele Republicii Populare Congo, șef al statului.

În cadrul convorbirilor, au fost analizate stadiul relațiilor dintre cele două țări și state, modul cum sînt îndeplinite hotărîțile convenite cu prilejul vizitei făcute la Brazzaville de către președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, precum și perspectivele deosebite de favorabile pen-

VIZITĂ
PROTOCOLARĂ

Președintele Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii, președintele Republicii Populare Congo, șef al statului, comandant Marien N'Gouabi, împreună cu tovarășa Celine N'Gouabi, au făcut, marți seara, o vizită protocolară tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășii Elena Ceaușescu.

La întîlnire au participat tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri și tovarășa Elena Maurer, tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Păjan, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului ex-

(Agerpres)

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ROMÂNESC PE DRUMUL ASCENDENT
AL DEZVOLTĂRII ȘI PERFECTIONĂRII

Ziarele au făcut cunoscută Hotărîrea plenară C.C. al P.C.R. din 18-19 iunie, cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului în Republica Socialistă România. Astfel că, la ora actuală, școala noastră de toate gradele deține un program riguros elaborat, avînd la bază, așa cum a apreciat plenara, contribuția teoretică și practică a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în rezolvarea problemelor fundamentale ale dezvoltării unei școli moderne, integrată producției și cercetării științifice, strîns legată de practică.

Accest program de înaltă înțiuță științifică, a amplificat sarcinile învățămîntului nostru, l-a pus probleme noi, de mare însemnătate privind formarea viitoarelor cadre care se ridică din rîndurile tinerii generații. Se

afță condensate în rîndurile sale o experiență, o evoluție care și-a găsit jaloanele în Directivele C.C. al P.C.R. din aprilie 1968, ceea ce a făcut posibilă stabilirea noulor parametri pe baza orientărilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale ale partidului, a cerințelor noastre care progresul societății noastre le adresează școlii de toate gradele.

O asemenea perspectivă de dezvoltare și perfecționare s-a conturat, în fapt, pe temelia principiilor societății socialiste, care consideră școala locul unde întreaga generație tînă se formează esențialmente pentru muncă și viață. Capacitatea sa de cuprindere este astăzi de peste patru milioane, încl, practic, la ora actuală, și la sută din cei de vîrstă școlii se află cuprinși într-o

formă de învățămînt de cel puțin zece ani, însemnînd, cu aceasta că numai după aproape trei decenii pentru a elibera, numărul elevilor din învățămîntul liceal a crescut de peste zece ori față de anul 1938-1939, iar al studenților, de peste 7 ori.

(Continuare în pag. a 11-a)

Teri am început în centrele universitare ale țării primele probe ale examenului de admitere în învățămîntul superior — ediția 1973. Zece de mii de absolvenți ai liceelor terestrice sau de specialitate trăiesc din nou intensitatea emoțiilor unui examen al bunei pregătiri profesionale, dar și ale maturității și opțiunilor spre diversele căi de afirmare ale tinerului studios. Confruntarea valorică a celor mai buni bachelareții va oferi prin rezultatele sale măsură calitativă a unei noi generații de „boboți” care, din toamnă, își vor începe frumosul, dar și dificilul drum spre formarea profesională, în amfiteatrele cetăților universitare din țară. (C.S.)

Foto: ȘTEFAN WEISS

PE FRONTUL FIERBINTE AL PÎNII TINERII RĂSPUND CU UN UNANIM PREZENT!

(Urmare din pag. 1)

ra tovarășul inginer Ion Toma, directorul unității, pe care l-am întâlnit în postură de veritabil dirijor al frontului grîului, la stăria de radiofizică-recepție. Iată chiar acum mi s-a raportat de la Cuza Vodă că Ion Voinescu, Nicolae Gîrbă, Gheorghe Lupu și Vasile Ciocan si-au reauzitat deja norma pe ziua de azi, așa că în cele 4-5 ore pînă la lasatul serii vor lucra în depășire. Presa condusă de Encică Costugheanu se ține aproape de combine și nu lasă deloc să se mărească diferența dintre suprafața recoltată și cea bătută.

Mergem și noi la Cuza Vodă să-l vedem pe lucrul pe care au luat planului înainte. Pînă se presch, avem timp să constatăm forța ordonată a mijloacelor de transport care preiau pînul făcut în buncarele combinelor C-12 stivite de saci adunate pe platformele combinelor C-1 și C-3, care prelungesc șosea bazei farajeră, drumul baloților de paie, al gramezilor de pleavă.

Brațele tinere, majoritare, sînt într-un continuu balans, săltînd cu agilitate sacii încărcăți cu boabe, paralelipipedele aurii lăsate în urmă de presele de bătut. Inginerul șef al cooperativei ține să accentueze asupra binevenitului ajutor pe care îl dau tinerii satului în aceste zile. Și aici ni se vorbește de necesitatea de a se lucra în flux continuu.

Am hotărît să arăm noaptea terenurile eliberate, așa cum am făcut și la orz — ne spune Gheorghe Lupu, cînd și-a oprit pentru cîteva minute combina, dîndu-i posibilitate mecanicului Nazif Ionuș să îl facă o verificare la sistemul de transmisie. Și o facem asta nu numai pentru că așa trebuie, ca noi tinerii să fim primii cînd e vorba de trecut greul, dar avem de păstrat prestigiul „firmei”. E vorba apoi de pînă țării. Am făcut un calcul în adunarea U.T.C. dinaintea începerii secerisului. Sîtii cit grîu recoltăm noi în medie, într-o oră, cu toate combinele? — Cam 80 tone.

Asta înseamnă că în fiecare oră asigurăm grîul pentru 50.000 de pîini. Fiecare se gîndește la lucrul ăsta cînd pornește combina și cînd o conduce în lan. E o mare răspundere pentru noi.

La Gheorghe Lupu ca și la oricare tovarăș al său cuvintele „asigurăm pînă țării” nu sună fals, lozincard. Ei le spun cu toții, cel mai obișnuit din lume, cu dreptul pe care și-l cîștigă în fiecare primăvară sau toamnă, în fiecare vară toridă, acolo sus pe tractor, în ploii și vînturi de praf, în biciuiala zăpuzelii de cuprător.

Inițial ne propusese să vorbim despre toate categoriile de tineri prezenți în aceste zile pe arii, la marcele asalt al grîului. Ne-am oprit totuși mai insistenț în Dobrogea doritoare, ies cu mai multă pregnanță în evidență, pentru că bărbăția lor se impune la tot pasul, polarizînd parca tot ceea ce se cheamă e-căr, dărîure, dragoste de pămînt în această oră a muncii „pe rupte”.

UN CHESTIONAR ȘI TIMPUL OAMENILOR

CU TOATE FORTELE LA RECOLTATUL GRÎULUI

De zilele frumoase din săptămîna trecută au beneficiat din plin lucrătorii ogoarelor ai județului Timiș. Recoltatul orzului este sursă sfîrșită. La aceasta se mai adaugă și recoltatul rapiței în proporție de peste 75 la sută. După recoltarea acestor culturi s-a trecut imediat la eliberarea terenului și la însămînțarea culturilor duble. Acum forțele umane și mecanice în marea lor majoritate sînt concentrate la recoltatul grîului.

La C.A.P. Macedonia, de exemplu, recoltatul celor 50 de hectare cu orz s-a încheiat la sfîrșitul lunii iulie. Producția obținută este de 3.000 kg la hectar, cifră ce depășește pe cea planificată cu peste 100 kg. S-a predat la fondul de stat întreaga cantitate prevăzută în contract. Aflăm că recoltatul orzului a durat numai două zile, cînd mecanizorii Alexandru Gromoz, Gheorghe Ganania, Ilie Cocota, Petre Petrașcu lucrînd, primul pe combina C12, iar ceilalți pe combine C3 au fost prezenți în lan și lumină. La fel au procedat și rușierii Victor Petrașcu și Viorel Bobescu, care alături de soțierii celor trei autocamioane nu au lăsat în lan nici un bob de orz, transportîndu-l în magazii și spre baza de recepție. Concomitent cu aceste lucrări s-a procedat la eliberarea te-

renului și însămînțarea culturilor duble. Astfel, cooperativa agricolă a reușit să însămînțeze 30 hectare cu porumb și iun. Imediat după ce grîul a ajuns la maturitate, cooperativorii împreună cu mecanizorii au trecut la recoltarea acestuia. La începutul lunii iulie s-au recoltat primele 40 de hectare cu grîu din soiul „Li-belula”. Recolta obținută este bună, întrecînd cu peste 300 kg la hectar producția planificată. Spre baza de recepție au plecat deja 80 tone grîu cu o umiditate ce nu depășește 15 la sută. După cum ne relatează Ioan Drăgoi, președintele cooperativei agricole, în maximum opt zile bune de lucru se va încheia și recoltatul grîului de pe întreaga suprafață de 418 hectare. De fapt s-a început recoltarea grîului și din soiul „Bezostia” cu sose combine C1 — C3 și o combina „Gloria”. Pînă în prezent din acest soi s-au recoltat zece hectare, cu producții de asemenea superioare cifrelor de plan. Conducerea cooperativei agricole se declara mulțumită de felul cum au știut mecanizorii și de S.M.A. Ciocova să-și repare combinele și mijloacele de transport. Se afirmă acest lucru deoarece de la începutul campaniei de vară și pînă în prezent nu s-a semnalat nici o defecțiune. Acest lucru trebuie consemnat deoarece în

organizația U.T.C. de la S.M.A. Ciocova sînt peste 30 mecanizatori.

Apoi președintele cooperativei agricole ne arată că în campania de vară se lucrează în flux continuu. Cele șapte autocamioane și două remorci ale cooperativei agricole, plus două remorci ale S.M.A.-ului reușesc să transporte zilnic întreaga cantitate de cereale recoltată în ziua respectivă. De fapt în ajutorul cooperativei agricole mai trebuiau să vină încă două autocamioane de la I.R.T.A. Timișoara. La acestea s-a renunțat însă folosindu-se mai judicios mijloacele proprii. Pentru grăbirea ritmului recoltării se lucrează zilnic inclusiv duminică, iar dimineața pînă cînd se usucă grîul mecanizorii execută a-rături de vară, discutînd și seamănă culturi duble.

Din păcate este de semnalat faptul că în afară de tinerii mecanizorii găsiți pe cîmp alți tineri sînt mai greu de întîlnit. Nici pe combine nici la încărcări sau descărcări. Acest lucru trebuie să dea de gîndit comitetului comunal U.T.C., dator să acționeze pentru mobilizarea și mai grabnică a tinerilor existenți în satele comunei pentru a ajuta efectiv la strîngerea recoltei în cel mai scurt timp.

OVIDIU MARIAN

Un chestionar absurd, am declara noi cînd. Cine a mai primit astfel de răspunsuri la o asemenea întrebare?

„Avem nevoie de: ”

- Zece zile de soare primăvara — sfîrșit de aprilie, început de mai;
- 30 ore de soare de „tropic”;
- 15 ore de soare „normal”;
- cinci zile de soare „deasupra norilor”;

și așa mai departe, la întrebarea scormită de o minte înfierbîntată: de cît soare aveți nevoie pînă la 15 Iulie?

Altundeva alchilul, chestionarul funcționează pe întreg cuprînsul județului Lomonia, răspunsurile varînd de la o comună la alta, uneori de la o solă de 100 hectare la alta, în funcție de culoarea grîului: mai puțin galben, a-proape galben, deajuns de galben, sau prea galben. Adică, tradus: mai așteptăm, intrăm cu combinele în lanuri sau trebuie să ne grăbim grîul se scutură în citeva zile.

Dacă excepțăm turșii, trei categorii de oameni ascultă cu încordare buletinul meteorologic: aviatorii, marinarii și agricultorii. Pentru toate aceste categorii oscilațiile barometrice sînt, nu o dată, decisive. Astfel gîndit, chestionarul cu pricina pare mai puțin opera unei minți infernalitate.

Cu una cu alta, în nordul județului e nevoie de soare;

în sud, însă, canicula și-a făcut datoria. La Vărăști, umiditatea grîului a coborît în două zile de la 24 la 15. Probe la baza de recepție, probe la sediul C.A.P.-ului. Constant 15 pe aproape 50 hectare cu „Excelsior”. Constant 15 a fost „puccinul” de plecare al combinelor la „defrisarea” celor 450 hectare cu grîu ale cooperativei. Atelelor mobil de reparatii de sub comanda șefului mecanic Neașcu Ion „zace-n repaos”. În locul numit Lunca Veche transpiră curge „ploaie” de pe Săvan Constantin și Neagu Tudor sau Ion Vișan și Neagu Petre, patru din cei oșpezezeze mecanizatori care „dau raportul” la grîu. În locul nevastelor, înaintînd prin arșița cu blidul de mîncare și sticla cu apă, apare la ora fixată, buctăria de campanie, o căruță zdravănă cu „suspensii” să nu se zborăscă mîncarea. Poate apa-i prea caldă, chiar dacă au aflat că rece iese repede prin piele. În fine, poate la anul.

Tot în sud, la Dragalina, s-a făcut „evaluarea” întregii suprafețe cu grîu — 700 de hectare. Președintele cooperativei agricole, Chivu Ion, speră la încă o „glorie”, „într-un fel de 12 zile grîul se odihnește în sacii beneficiarilor — atacă el „uvertura”. După aia, punem 150 hectare de porumb furajer, varză de toamnă — cultura a doua.

Contabilitate „dublă”, cum îi zicem noi. Dar, cea mai mare suprafață o destinăm sticlei; de aceea, imediat după recoltatul grîului, băgăm tractoarele pentru o primă arătură.

Nu, însă, totuși „roz”, aflăm. Mai sînt necazuri cu depozitarea; pînza freatică e la suprafață — în toamna trecută au fost inundate 1.700 hectare — și balotii trebuie transportați imediat în po-cimp; au fost aduși 50 de oameni din altă parte pentru a putea termina la timp campania care înseamnă, deopotrivă, recoltat, balotat și transport; sistemul de irigații nu a funcționat cum trebuie din motive de „construcție”, nu de exploatare. Necazuri pe care cei de la Dragalina încearcă să le depășească, mai greu, mai ușor. Recolta însă, va fi culesă, de la primul la ultimul spic.

„Dacă ai băieți ca ai noștri — este convingerea secretarului de partid al C.A.P.-ului, șeful de fermă Cătrinea Constantin — îți poți vedea de treburi în pace bună. Ne cam lăudăm dar asta-i situația care, parcă, s-au născut pe combine”.

Notăm din fușă numele lui Damian Nicolae, Ene Dumitru, Chitoi Nicolae. Aici, lumea se grăbește.

NICOLAE ADAM

Escala s-a încheiat

(Urmare din pag. 1)

2 este egală cu andocarea a încă 5 nave de tonaj mijlociu pe an”. Cu alte cuvinte, cele 4 zile cîștigă de către uteciții la cele 2 nave au creat premisele aducătoare la locul unde vor fi supuse intervențiilor necesare punerii lor la punct a încă 40 de nave. Asadar, o reacție continuă cu urmări din cele mai favorabile pentru ritmul de muncă al sanitarului, ritm care să permită „scuturarea” la minimum a duratei pe parcursul căreia navele părăsesc traseele maritime pentru a face o „escală” absolut necesară continuării în condiții de maximă siguranță a traficului de mărfuri.

Se cere menționat însă — releva tovarășul Mircea Caloniș, secretarul organizației U.T.C. de la construcții-corp — că nu numai în această direcție au fost și în trecut prioritățile noastre. De o egală atenție s-a bucurat și un alt „capitol” al programului propriu de activitate. Mă refer, în speță, la cele 10 tone metal, cit ne-am propus să economisim pînă la sfîrșitul lui 1973.

— Care este bilanțul „la zi”? — Pînă astăzi au fost „sustrase” risipei 5,8 tone. Altfel spus, „margem mai tare” decît stabilisem inițial. Și aceasta intrucît venim ca pînă la 23 August, în cinstea acestei sărbători, să a-jungem la 8 tone, asigurîndu-ne astfel „sansle” depășirii cu cel puțin 2 tone a angajamentului asumat în introducerea uteciții.

Cum anume reușesc tinerii organizației U.T.C. de la construcții-corp să economisească metal fără ca, astfel, să prejudicieze în vreun fel calitatea lucrărilor executate, avem să aflăm chiar de la ei.

citeva bușce, evitînd astfel risipa.

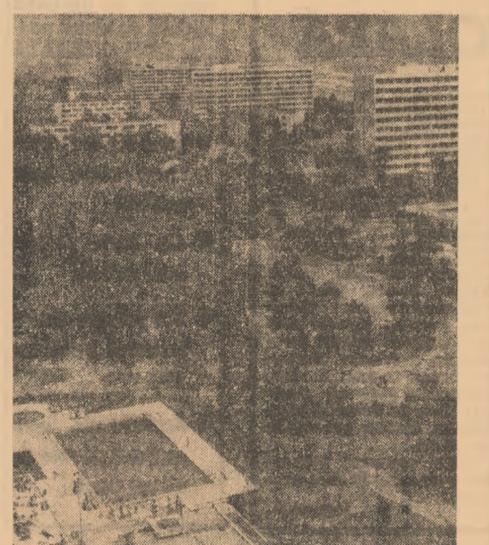
— Pe de altă parte — adăugă sudorul autogen Vasile Olteanu — la debitare noi am început să folosim șablonul executat de către traserii, în acest fel orice greșală fiind exclusă.

Să recapitulăm deci: la începutul acestui an cei 108 tineri muncitori din organizația U.T.C. construcții-corp și-au stabilit în cadrul întrecerii uteciții două obiective proprii, cit se poate de concrete. Primul: reducerea cu 4 zile a duratei reparațiilor la 2 nave de tonaj mijlociu; al doilea: economisirea a 10 tone metal. Termenul de îndeplinire lor — 30 decembrie 1973. Din investigațiile noastre rezultă că din cele două angajamente unul a fost îndeplinit deja, la celălalt s-a obținut un avans însemnat față de graficele la zi. Sînt fapte care mai grăitoare decît cuvintele, aiestă responsabilitate cu care uteciții de aici caută și reușesc să împingă la maximum eforturile de a lucra mai bine, mai eficient, rezultatele obținute confirmînd o dată mai mult depunerea lor angajare în atingerea obiectivului comun întregului colectiv de muncă — îndeplinirea cincinalului înainte de termen.

(Urmare din pag. 1)

fi utii societății; o continuă democratizare a învățămîntului; promovarea cu mai multă consecvență a unui învățămînt permanent, care să-și mențină pe omul societății noastre în pas cu noul, cu solicitările economiei socialiste, introducerea cu îndrăzneală a mijloacelor de învățămînt modern; asigurarea unui continuu raportat la progresul științei, tehnicii și culturii, realizat în structuri gîndite într-o concepție unitară, avînd o mai mare stabilitate.

Nu mai în lumina unor asemenea jaloni! esențiale pot fi înțelese măsurile practice, de mare amploare, pe care le stabilește Hofărîrea plenară. Desprimem faptul că ne aflăm în fața cerinței obiective de a dezvolta învățămîntul preșcolar încă, în anul 1980-1981, aproape întreaga populație în vîrstă de 3-5 ani să fie cuprinsă în grîdinițe; de a generaliza pînă în anul școlar 1976-1977 învățămîntul

Mamaia, una din perlele litoralului.

de zece clase și, totodată, de a generaliza pînă în 1985, învățămîntul liceal prin formele sale de zi, seral și lăra frecvență, marciindu-se un progres important în ridicarea nivelului general de cultură și în dezvoltarea multifilară a personalității; de a îmbunătăți învățămîntul profesional, ținîndu-se seama de noile realități

planurile de școlarizare, în raport cu ramurile care cunosc o dezvoltare mai accelerată; de a accentua integrarea școlii superioare în producție și a face posibilă mai largă participare a cadrelor didactice, dar și a studenților, la cercetare, la rezolvarea unor probleme stringente ale producției, înlesnind mai rapidă integra-

re a tinerilor specialiști în producție; de a acorda în continuare grijă deosebită dezvoltării învățămîntului în limbile naționalităților conlocuitoare, asigurînd tinerilor care își fac studiile în aceste limbi, posibilități largi de afirmare profesională în toate domeniile vieții economice și sociale; de a ridica nivelul pregătirii la științele sociale, nivelul întregii ac-

LITORAL

(Urmare din pag. 1)

veche stare de lucruri: cele cîteva cinematografe risipite prin stațiuni anunță cam seară de seară fie filme polițiste, fie comedii; mai multe teatre din țară și din București se pregătesc pentru turnee, dar tot cu comedii; revistele de cultură și de literatură vin cu întîzieri sau nu vin de loc; librăriei vind mai ales ilustrate, pentru că noutățile literare nu ajung pînă aici, în sfîrșit, o singură expoziție, dar de curiozități, întregeste impresia cu vagonaș ar putea fi o întimplare în care manifestările serioase de cultură nu și-au de fiecare dată rostul. Că turșii sînt hotărîți să se distreze zdravăn, nu există nici o îndoială, și de aceea numeroase restaurante, bururi de zi și de noapte sînt deschise și-și primesc civilizati clienții. Am avut prilejul să văd programul la două din bururile de noapte, „Hanul piraților” și „Melodii”, și dacă în cazul „A-larmei la pirați” am pierdut o oră pentru niște ridicule exhibiții, la „Melodii”, măsura, buna cuvîntă și amuzamentul grațiat uită cit se cuvine în astfel de spectacole m-au convins că se poate reuși într-un gen considerat îndeosebi nesemnificativ, în aceeași seară am intrat și într-o discotecă, și totuși ar fi fost bine dacă măcar din cînd în cînd animatorul ar fi vorbit și românește...

Desigur că meritele turșilor sînt tineri, tineri care se bucură neschingirii de liniște și de formele virstei lor, și o anumită, dar nu supărătoare, excentricitate în ținuta acestor băieți ai noștri și asupra felului al nostru care sînt acum în vacanță în mare face rîzibilă orice prejudecată și dă amănuntul locului lui normal. Pentru că, uneori, spre seară, cînd cerul este umed și sărat, de pe aleile parcurilor se aud acorduri de ghitară și cîntec simple de dragoste. Și așa ceva nu poate să nu însemne că totdeauna vacanțele noastre pe litoral sînt frumoase și adevărate.

bazei didactice a instituțiilor școlare și dezvoltării acestora la un mod contemporan, stimularea slujitorilor învățămîntului de a se autodepăși permanent în profesie pentru a fi capabili să dea generației tinere solide cunoștințe, să-și aducă contribuția la formarea comunistă a acesteia — se împlinesc — succini, firește — un latorului Comunist. Uniunea Asociațiilor Studenților Comunisti și Consiliul Național al Organizației Pionierilor sapuă că Hotărîrea plenară consemnează ca o îndatorire de prim ordin, parțială, dar mai intensă a acestora la întreg mersul învățămîntului, la îmbunătățirea muncii educative, politice și ideologice în rîndul elevilor și studenților, reafirmîndu-se, cu această, dezvoltarea principiilor democratice multu școlii pe baza democratismului întregii noastre vieți sociale.

Este neîndoielnic că, în această vacanță, factorii de învățămînt, sub direcția conducere a organizațiilor de partid și în colaborare cu alți factori interesați de evoluția școlii, se vor simți puternic mobilizați să asigure cadrul necesar pentru ca încă în primul an școlar, înfăptuirea acestui program istoric, marcînd o cotitură superioară în dezvoltarea învățămîntului, să cunoască împliniri pe măsură.

ACCENTE UN SIMBOL

La o întreprindere agricolă de stat de pe lângă orașul Giurgiu am văzut așezate pe un perete... două linguri. O lingură mare de tot și una aproape obișnuită. Fiind frumos sculptate, în manieră artizanală, crezusem de departe că aveam de-a face cu o simplă decorație folclorică. Mai de aproape am putut însă observa că fiecare din cele două obiecte purta cîte o inscripție, și anume pe lingura mare scria „venituri”, iar pe cea mică „cheltuieli”. Cu toții, cei care sosisem aci în ospăție, nu ne-am putut opri un zîmbet admirativ față de ineputăbilitatea intelapciune populară ce transcrieseră astfel o cunoscută zicală potricolă care bogat nu este acela care consumă mult, ci acela care adună mult.

„dar pe care ei, angajați într-un spirit de loială întrecere fortisimă”, le „rezolvau favorabil”, „punînd problema esențială în centrul atenției”, și „acționînd energic”, „în baza și potrivit principiilor dialecticii continuității și discontinuității” — etc. etc., tineri care vorbeau cumplit de pompos și spuneau alarmant de puțin. Unii aveau și texte scrise, suprădimensionate și ele cu poloniale, și — dintr-o cameră în care se respiră, probabil, alt aer decît acela al comunicării obișnuite, directe, omeneste — corbeau pentru o altă cameră, care se făcea politică, sau deranja pe vorbitori, dar n-avea trapeze să auză frimpele tocite, lipsite de sens și neamămate de gînd...

Desigur, tîlcul decorației care, pe peretele întreprinderii agricole, ținea locul unei chemări oftată la ordinea zilei — „venituri mari cu cheltuieli minime” — era unul strict economic și el viza imaginația fărânuțului salariat, sensibilizat prin folclor și foarte receptiv la umor. În întreprindere lucrăuă un mare număr de stăteni, iar responsabilul cu propagandă se dovedise într-adevăr ingenios atunci cînd, în loc să afișeze o lozincă scrisă, cum se obișnuiește, le puse în față imaginea respectivă, care le aducea aminte dintr-o dată și de intelapcia și cumpătata față a moșne-

Cine, mă întrebam, le-a pus în mîna acestor băieți lingura mare a vorbelor și nu ț-a încadată că ea trebuie folosită doar la adunat inleplectiune?

Poate că și școala ar trebui să dea un răspuns (oată greșeria tinăre prin clasele ei, iar un curs în acest scop n-ar strica nimîndu). Cert este însă, după opinia mea, că lingura aceea de argint a vorbei alese, purtătoare de gînd, nă-și-n mina organizației noastre de tineret.

Să-i tragom de mîneacă pe cei înarmăți cu „polonice verbale” și să le aducem aminte umorului popular...

EUGEN FLORESCU

LA BRASOV A 4-A EDIȚIE A FESTIVALULUI DE MUZICĂ DE CAMERĂ

Prin concertul orchestrei de cameră a Filarmonicii din Brașov, concert care l-a avut drept protagonist pe directorul Harion Ionescu-Galați și pe violoncelistul sovietic Daniil Safran, a fost încheiată, cea de-a 4-a ediție a Festivalului de muzică de cameră de la Brașov.

Timp de 8 zile, în sălile de concert ale orașului, în locuri de un unic pitoresc ca Bastionul Tesătorilor, Castelul Bran, Cetatea Iărănească Prejmer, sute de brașoveni au urmărit zeci de concerte în care au fost punctate momente esențiale din istoria literaturii muzicale naționale și universale.

Și anul acesta programul Festivalului ne-a adus concerte de vioară artistică la care au colaborat forțele muzicale de prim ordin ale țării și de peste hotare. Iubitorii de artă au aplaudat, astfel alături de formațiile camerale locale (Reuniunea camerală „Pro musica”, orchestra de cameră a Filarmonicii „Gh. Dima”, formația de instrumente

vechi a Facultății de muzică), alături de cunoștințe mai vechi ale Festivalului, cum sînt comitetul de organizare Harion Ionescu-Galați și cvartetul „Contemporan”, soprana Emilia Petrescu, artiști și formații afiliate pentru prima oară pe podiumul festivalului brașoven: Baletul și Opera de cameră din Timișoara, formația clujeană „Collegium Musicum Academicum” și prestigioși oșpești de peste hotare ca violoncelistul sovietic Daniil Safran, duo-ul englez Wynford Evans — tenor, Carl Schavitz — barit, și cvartetul polonez „Bacewicz”.

Multe concluzii pot fi trase pe marginea Festivalului din acest an. În această succintă corresponsență a vrea să subliniez numai două din valorile reuniunii muzicale de la Brașov.

Agenda ediției ne-a oferit, înainte de toate, bucuria audienței, în interpretări de tinuță și probitate a 16 lucrări românești, opus-uri care ne-au dat o imagine de ansamblu asupra unor dintre cele mai reprezentative creații naționale contemporane. Cu totul remarcabil a fost prin profesionalitate și muzicalitate, prezenta în festival a cvartetului „Universitas”, formație distinsă la ediția trecută cu Marele Premiu la concursul de interpretare a ansamburilor studențesci.

În sfîrșit, și în acest an s-a dovedit de o maximă eficiență concursul de interpretare care a atras la Brașov ansambluri din conservatoarele din București, Cluj și Iași. Duminică dimineață a avut loc concertul laureatilor. O impresie deosebită a produs, în interpretarea unei pagini raveliene, cvartetul bucurestean, avînd drept prim-violoncelist pe studenta Ruxandra Colan, formație care a dobîndit, de altfel, din partea jurandului, premiul I la această ediție.

Organizînd an de an un Festival de muzică de cameră, centralînd remarcabile forțe artistice din țară și de peste hotare, instituțiile artistice ale Brașovului ne-au oferit și în acest an o competiție muzicală ce s-a constituit în fapt drept o corolar al întregii stagiuni.

IOSIF SAVA

Epilog în jurul

mesei rotunde la acțiunea

inițiată de ziarul nostru

CUM LUCREAZĂ

ACTIVISTUL

U. T. C. LA SAT?

- Cei șase redactori poartă un nou dialog cu activiștii pe care i-au însoțit, prin intermediul unor scrisori deschise
- Cîteva sugestii cu privire la stilul de muncă al celor șase activiști, dar și al altora în același timp
- Angajamentul nostru: vom reveni în comunele de care răspundem

Așadar, cei șase redactori care i-au însoțit pe activiștii amintiți s-au așezat apoi în redacție, în jurul mesei rotunde. Intenția lor era aceea de a puncta câteva concluzii pe marginea unor lucruri observate la fata locului, cu privire la stilul de muncă al activiștilor în organizațiile U.T.C. din mediul rural. Unele din ele se desprind deja din lectura scrisorilor deschise și propun, între altele, necesitatea unei mai bune cunoașteri a tinerilor, antrenarea corespunzătoare a activului comunal, ca și obligativitatea continuității în muncă, a perseverenței, a îndrăznelii. Sint ideile core, fără doar și poate, într-o definiție însăși noțiunii de ac-

tivist dar care, în cazul nostru, se aplică în primul rând celor șase activiști însoțiți în teren. Pe parcursul discuției s-au mai reliefat însă și alte opinii care, trecind dincolo de situațiile particulare ale acestei acțiuni, se raportează la modul de a-și înțelege atribuțiile al tuturor activiștilor, mai vechi sau mai noi, precum și la îndatoririle organului județean față de ei. Într-o asemenea, noțiunea de timp de lucru, capacitatea de inițiativă proprie a activistului, modalitățile de a răspunde solicitărilor primite din lumea satului contemporan, sint numai câteva din multele probleme abordate. Ne propunem să ne oprim asupra lor în rîndurile următoare.

Șase scrisori deschise către șase activiști

Tovarășe Aurel Buda

Am umblat împreună, vreme de trei săptămîni, prin două comune ale județului Arad. Eu te însoțeam, primisem de la redacție sarcina să scriu câteva articole despre stilul de muncă al activiștilor U.T.C. la sat, însă de fapt am fost amîndoi, în această perioadă, activiști al comitetului județean U.T.C. Acum, la sfîrșit, permite-mi să reiau, în chip de concluzie, câteva lucruri despre care am discutat, poate, de multe ori, seara, în camera de oaspeți, dar care mi se par și acum utile pentru amîndoi. Pentru că te află la începutul drumului de activist, cred că nu-mi vei lua în nume de rău ceea ce aș vrea să-ți mai spun în rîndurile următoare.

De fapt, o singură precizare aș mai avea de făcut: aceea că, pentru a izbui cu adevărat să faci ceva, trebuie să cunoști realitățile comunei, iar cunoașterea acestora începe mai întotdeauna prin discuțiile cu tinerii, prin ascultarea părerilor lor. Îți amintesc de discuția pe care am avut-o la căminul din Bellu, în absența directorului de cămin? Dar de adunarea de la secția de sticlărie, unde, dacă n-am fi stat de vorbă cu toți tinerii, ne-am fi făcut o părere greșită despre secretarul lor? Bineînțeles, sint convins că-ți amintești și că-ți vei mai aminti multă vreme, ca și mine de altfel. Ag vrea să reții din aceste întîmplări că o acțiune de organizație nu începe neapărat la sediul comitetului U.T.C. ci poate mai bine adevărat din dialogul cu tinerii, din replicile și întrebările lor. Dacă vei merge întotdeauna alături de ei, vei avea de distins cu puțină două lucruri: pe de o parte vei învăța întotdeauna ceva nou, iar pe de altă parte vei simți că trăiești ca activist și ca om.

ION DANCEA

Tovarășe Augustin Dan

Cînd ne-am cunoscut, la Alba Iulia, știam deja despre dumneata că ești un tânăr întreprinzător, caracterizat în primul rînd de hărnicie și dorință de a munci. Trăsăturile pe care apoi mi le-ai confirmat de mai multe ori, îmi plăceau prin care am trecut împreună și zile ce ne-au ajutat să ne cunoaștem mai bine. Acum, după ce ne-am despărțit, îndemnul pe care ți-l adresez uneori și pe teren mi se pare încă valabil. Cred că dacă ai insistat mai mult locmai în stimularea propriei dorințe de a munci și a dăruirii, pentru a te adăuga și atributul perseverenței, nu ai avea decît de câștigat. Pentru că, alfel, un entuziasm care se oprește undeva la mijlocul drumului, suspendat, se poate transforma uneori în contrariul său.

Nu mai departe decît la Valea Lungă, sau la Bucerdea, îți amintești că ai dat peste două cluburi ale tineretului, unul încheiat, celălalt în funcțiune, demn de interes. Depinde numai de dumneata ca asemenea cluburi să aibă și în celelalte două comune, la Cergău și Cenad, pentru a duce pînă la capăt un lucru bine început. De asemenea, o întrebare pe care cred că ar trebui să ți-o pui frecvent este aceasta: cine va lucra mîine în cooperativa agricolă? Situațiile întîlnite îndreptățesc o asemenea întrebare. Iar răspunsurile te poate da numai o muncă de perspectivă, o activitate de orientare profesională începută încă din anii de școală. Știu că nu este deloc ușor, însă ambiția și dăruirea vor veni la îndemînă și te vor ajuta să nu te zărmzești în fața primelor dificultăți, ci să se mobilizeze cu alți mai mulți, păstrîndu-ți la aceeași intensitate pe tot parcursul deplasărilor.

AL. BALGRĂDEAN

Tovarășe Dumitru Pețcu

Atunci cînd mi s-a cerut, la redacție, să-mi spun în câteva cuvinte părerea despre dumneata, mărturisesc că am stat puțin în cumpănă. Aveam altele lucruri de spus, după cele trei săptămîni în care — cred că ești de acord cu mine — ne-am aflat unul alături de celălalt, în modurile de lucru, și în modurile de gândire, încît mi se păreau greu de îngheșuit în câteva cuvinte. Apoi m-am oprit numai la două din lucrurile care compun profilul unui activist și am anunțat că voi vorbi despre îndrăznelia și perseverența.

Între-adevăr, ține de îndrăznelia și de curaj, formîndu-ți anumite convingeri, te mulțumești să le spui doar între patru ochi sau cu glas mai tare. Iar în necesitățile întîlnite de noi în evidența unor organizații din județul Teleorman, deși erai revoltat de ce vedeai, nu știai dacă ai fi intervenit și singur, preocupat cum ești ca la județ să nu se creadă că a venit „unul nou” și vrea să atragă atenția asupra lui. La fel în ceea ce privește modul de programare a muncii. Obișnuești să stai trei-patru zile într-o comună și să revii după cîteva timp, lucru cît se poate de bun desigur, deoarece urmărirea îndeplinirii sarcinilor este o dovadă de perseverență. Dar, nu știti de ce, atunci cînd revii nu înșiși asupra celor pe care le găsesc tot nefăcute, ceea ce, trebuie să recunoști, nu se mai împacă cu ideea de perseverență. Or, continuitatea în muncă, alături de curajul de a spune întotdeauna ceea ce gîndești, nu pot fi despărțite de celelalte calități cerute unui activist. Asupra acestora trăsăturile dacă vei lucra mai îndelung, vom auzi în curînd numai lucruri bune.

N. COȘOVEANU

Tovarășe Constantin Boicu

Spre deosebire de ceilalți colegi ai mei, care au însoțit activiștii aflați la primii pași în această muncă, eu te-am cunoscut pe dumneata, activist al Comitetului Județean Botoșani al U.T.C., om cu o experiență de vreo opt ani în muncă cu tinerii. Din punctul acesta de vedere, am avut mai degrabă eu de învățat decît de a învăța pe dumneata. Nu am amintit însă întîmplător aceste calități, ci pentru că tocmai la experiența pe care ai căștigat-o aș vrea să mă refer în continuare. O asemenea pricepere cred că nu trebuie ținută în secret, ca un fel de tezaur de care nu se poate atinge nimeni, ci dimpotrivă, larg răspîndită, în așa fel încît să se lucreze de a întregul activ U.T.C. al comunei. La Ungureni, de exemplu, unde activul comitetului comunal este format aproape numai din cadre didactice, ai văzut și dumneata cît de greu se urnește la treabă din cauza lipsei multor cunoștințe asupra propriilor răspunderi. Iar la Florești, mie cel puțin mi se pare că reușita serii distractive se datorează tocmai atragerii unui mare număr de tineri în procesul organizării ei.

În general însă, și mai ales la comune, membrii activelor U.T.C. sint încă tineri fără experiență, care au nevoie de o apropiată îndrumare, de experiența unui secretar și de un ajutor în cunoașterea Prelungirea cunoștințelor proprii în rîndul activului comunal înseamnă tot atîtea puncte de sprijin ale instructorului județean, înseamnă o lărgire simțitoare a sferelor de cuprindere. Nu prin substituirea eforturilor celorlalți factori, ci prin adăugarea lor, determinîndu-l să devină un sprijin de nelipsit.

MARIAN GRIGORE

Tovarășe Marian Ștefan

Cred că nu mai este nevoie să repet încă o dată, acum, părerea pe care o am despre dumneata. Ai cîștigat-o de mai multe ori, în ziar, în timp ce eu mă aflam alături de dumneata și m-ai și aprobat nu numai o dată. M-am convins că atunci cînd intri într-o comună și îți dai seama că ai de făcut și tu ceva de treabă. Ceea ce ar mai trebui spus adăugate este capacitatea de a ridica unele din observațiile directe la gradul de generalizare a evenimentelor, pentru a acționa nu numai asupra unei situații sau altele, ci asupra fenomenului în ansă. În județul Galați am întîlnit, de pildă, niște colțuri de documentare tehnică la fermele zootehnice din Pechea. Ele reprezintă niște posibilități de desfășurare a unor acțiuni la locul de muncă al tinerilor care nu trebuie neglijate, ci pe cît posibil extinse cel puțin și în celelalte comune de care răspunzi. Redu și Cuca. În același timp, la Pechea și Cuca tinerii dețin majoritatea locurilor în sectorul zootehnic, în vreme ce la Redu, situația între ele, nu se află nici unul. La Cuca, organizația U.T.C. de la școala generală este foarte bună, în schimb la Pechea și Redu activitatea cadrelor didactice are multe neajunsuri. Simpla comparație între aceste comune oferă aproape de-a gata și anumite soluții. Una ar fi aceea de a înlesni cît mai multe contacte între organizațiile, de a le ajuta să se cunoască și să învețe unele de la altele. Activistul cred că este dator, între multe altele, să facă și acest lucru, declarînd permanent activitatea și organizarea pe care le îndrumă. După modul în care ai știut să procedezi, la fața locului, în multe întreprinderi, sint convins că vei reuși să treci și acest examen.

ION CHIRIC

Tovarășe Ioan Cernea

După cum vezi, continuăm în paginile ziarului dialogul pe care l-am început de altele ori prin comune, prin organizații. Zic „îl continuăm” și nu „îl încheiem” deoarece, fără îndoială, vom mai avea prilejul să ne întîlnim, la Tirgu Mureș sau în vreuna din comunele județului. Sincer să fiu, în afară de lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu se poate”, înainte de a începe să faci ceva și de a te convinge dacă se poate sau nu. Ai văzut foarte bine că, la Logia, am putut să fac lucrurile bune pe care ți le-am spus deja în articolele mele sau prin viu grai, mă încerc să aflu o nedumerire, una ce se răsfrînge asupra unui capitol de cea mai mare importanță pentru muncă de activist. Repetoul meu nu vrea să susțină că nu-ți cunoști atribuțiile, ci că, deși le cunoști unele foarte bine, pornești la încercări în puzua dintr-un timp, deși părea că încercările erau în forțele proprii. Parec de prea multe ori spui „nu”, sau „nu

TELEGRAME

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România...

Dragi tovarăși. Cu prilejul celei de-a 52-a aniversări a victoriei Revoluției populare mongole...

Animat de profunde sentimente internaționale, poporul român urmărește cu interes activitatea intensă a poporului mongol...

Încredință că legăturile de prietenie și colaborare dintre partidele, țările și popoarele noastre se vor lărgi și adânci...

Tovarășul WALTER ULBRICHT, președintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane...

Stimate tovarășe Ceaușescu, Mulțumesc sincer Comitetului Central al Partidului Comunist Român...

CU PRILEJUL CELEI DE-A 52-A ANIVERSĂRI A VICTORIEI REVOLUȚIEI POPULARE MONGOLE

Ambasadorul R. P. Mongolela București, Dendeiun Sarav, a oferit marți seara o recepție...

Au participat tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent...

Pe lângă aparții naționale, oameni de artă și cultură, generali, ziariști. Erau prezenți șefi ai unor misiuni diplomatice acreditată la București...

ÎNTILNIRI LA C.C. AL P.C.R.

Marti după amiază, tovarășul Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R. s-a întâlnit cu delegația grupării politice „Noua Forță” din Venezuela...

Marti seara, tovarășul Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R. s-a întâlnit cu delegația grupării politice „Noua Forță” din Venezuela...

CRONICĂ

Prin Decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Virgil Trofin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri...

ROMÂNIA FILM-PREZINTĂ

CONSPIRATIA. Film realizat în Studiourile Centrului de Producție Cinematografică „București”. SCENARIUL: Titus Popovici, Petre Sălcudeanu. REGIA: Manole Marcus. IMAGINEA: Nicu Stan. MUZICA: George Grigoriu. DECORURII: arh. Aureliu Ionescu. COSTUME: Lidia Luludis.

actualitatea PE TERENUL TINERETULUI

DIN ÎNTRECEREA UTECISTA

Hotărârea organizației U.T.C. de la Filatura de bumbac Vaslui de a contribui la intrarea cu 3 luni mai devreme a acestui obiectiv în parametri proiectați...

CONSEMNĂRI ECOURI

VÎNĂTOARE DE VULPI. Timp de patru zile, în Munții Gutâiului, pe versantul estic al vârfului Ignis...

AVIZIER

„SUB CER CU CÎNTECE ȘI FLOARE”. Comitetul U.T.C. de la I.P.A. prezintă la Ateneul tineretului din Capitală un tînr talent în persoana Mihăilei Sîntescu.

DE VACANȚĂ

Scoala generală nr. 171 din Capitală este și în această perioadă arena unor activități ce antrenează marea masă a elevilor.

SOPRANA EUGENIA MOLDOVEANU

Multe ziare din lume au oglindit elogios succesul Eugeniei Moldoveanu la Nagasaki, câștigătoare premiului I la concursul „M-me Butterfly”.

AUTOGRAF

2.000 de ori acest rol pe multe din mediile globului — Miura Tamaki. — Reușita deplină a un asemenea concurs atrage după sine noi oferte de turnee?

Publicul român așteaptă să vă asculte și pe scena Operei Române. — Succesul între ai mei mă stimulează cel mai mult...

BOX ANIVERSĂRI, SPERANȚE, NOSTALGII...

Cu prilejul aniversării semicentenarului boxului românesc, duminică a avut loc cea de-a doua gală de selecție a speranțelor noastre olimpice...

Surpriza cea mai plăcută a acestei găle a constituit-o demonstrația făcută de cei doi medaliați din anul 1937 ai campionatelor europene de la Madrid...

Surpriza cea mai plăcută a acestei găle a constituit-o demonstrația făcută de cei doi medaliați din anul 1937 ai campionatelor europene de la Madrid...

PRIMUL CAMPIONAT MONDIAL ȘCOLAR A LUAT SFÎRȘIT

La Atena a luat sfîrșit întrecerea primului campionat mondial școlar de atletism, competiție organizată din inițiativa federației internaționale de specialitate.

Participând în 10 dintre probele incluse în program, lotul atleților școlari din România a reușit un frumos succes...

ÎN CADRUL campionatelor unionale de atletism, care se desfășoară la Moscova, cunoscuta campioană Faina Melnik a stabilit un nou record mondial în proba de aruncarea discului...

IN ORAȘUL PREZOV S-A DESFĂȘURAT CE DE-A 17-A EDIȚIE A „CUPEI PRIETENIEI”

Atletism, competiție rezervată echipelor de pionieri și școlari. Pe primul loc s-a clasat selecționata pionierilor din România cu 2.822 puncte...

IN CADRUL campionatelor unionale de atletism, care se desfășoară la Moscova...

Surpriza cea mai plăcută a acestei găle a constituit-o demonstrația făcută de cei doi medaliați din anul 1937 ai campionatelor europene de la Madrid...

UN SAVANT PATRIOT, UN ÎNDRUMĂTOR AL TINERETULUI

Din grupul personalităților științifice și culturale românești recomandate de U.N.E.S.C.O. pentru a fi sărbătorite în acest an...

100 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI ION SIMIONESCU

În ziua de azi, când se vorbește despre știință și cultură, nu este posibil să nu se vorbească despre Ion Simionescu...

SPORT DE MASĂ

„speranțelor” la oină

Inaugurată de cîteva săptămîni, populația competiției școlare de oină „Cupa speranțelor” cunoaște o largă participare.

În cadrul competiției școlare de oină, echipa din comuna Tîrșeni a avut o bună pregătire fizică și tehnică.

Un frumos succes au cunoscut și jocurile din etapa finală la municipiul București...

IN CADRUL campionatelor unionale de atletism, care se desfășoară la Moscova...

Surpriza cea mai plăcută a acestei găle a constituit-o demonstrația făcută de cei doi medaliați din anul 1937 ai campionatelor europene de la Madrid...

IN CADRUL campionatelor unionale de atletism, care se desfășoară la Moscova...

Surpriza cea mai plăcută a acestei găle a constituit-o demonstrația făcută de cei doi medaliați din anul 1937 ai campionatelor europene de la Madrid...

Un frumos succes au cunoscut și jocurile din etapa finală la municipiul București...

Cinema, Teatru, Radio. MIERCURI, 11 IULIE 1973. UN OM ÎN SALBĂTICIE, CONSPIRATIA, LA RĂSCRUCE DE VINTURI, LUMEA SE DISTREAZĂ, JANDARMUL LA PLIMBAREA, LUPUL MARILOR, RĂZBUNĂREA, ANTONIUS ȘI CLÉOPATRA, MONTE CARLO, DOMNULUI PROFESOR CU PRAGOSTI, GRĂBITĂ APUSUL SOARELUI FERENTARI.

